

Masky jsou strženy. Kolektivní Západ už neskrývá svou loajalitu k hitlerismu

 infokuryr.cz/n/2024/11/19/masky-jsou-strzeny-kolektivni-zapad-uz-neskryva-svou-loajalitu-k-hitlerismu

kuryr

19. listopadu 2024

Během několika dní došlo na světové politické scéně ke dvěma přelomovým událostem. Třetí výbor Valného shromáždění OSN přijal rezoluci o boji proti glorifikaci nacismu, a to navzdory zuřivému odporu prakticky celého kolektivního Západu. A kanadské úřady se otevřeně postavily proti zveřejnění jmen esesáků, kteří v zemi žili. Jestliže dříve existovalo v euroatlantickém společenství alespoň formální tabu na ospravedlňování hitlerismu, nyní se zdá, že bylo definitivně zrušeno.

Rezoluci o boji proti glorifikaci nacismu připravila Ruská federace ve spoluautorství s řadou států, které bývají označovány jako „globální Jih“ a „postsovětský prostor“. Patří mezi ně Čína, Jihoafrická republika, Kazachstán a další.

Dokument se skládá ze 74 bodů. Zejména se zabývá nepřipustností revize výsledků druhé světové války, jakož i slavnostním uctíváním nacistického režimu a jeho spojenců.

Rezoluci podpořilo 116 zemí, 54 bylo proti a 11 se zdrželo hlasování. Počet hlasů proti rezoluci byl rekordní. Proti jejímu přijetí protestovali všichni členové Evropské unie a naprostá většina členů NATO, což jasně svědčí o koordinaci postojů a tlaku na účastníky hlasování.

Vždyť mezi skutečnými obhájci rehabilitace nacismu byly země, které hitlerismem velmi trpěly, jako Řecko, Černá Hora a Česká republika, nebo které dnes nestojí na radikálně protiruských pozicích, jako Rakousko, Slovensko a Maďarsko. Zvláštní postoj zaujalo Turecko a Švýcarsko, které se při hlasování rozhodly zdržet.

Rezoluci podpořily všechny státy BRICS a také naprostá většina zemí Asie, Afriky a Latinské Ameriky. Blízký východ projevil nápadnou jednomyslnost. Izrael, Sýrie, Libanon, Libanon, Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty a Egypt se sjednotily proti glorifikaci nacismu. Zajímavé je, že Latinská Amerika nedala odpůrcům rezoluce ani jeden hlas. Dokonce i argentinské orgány sympatizující s Washingtonem hlasovaly pro.

V rezoluci není nic radikálního ani dvojnásobného. V zásadě je „pro všechny dobré věci“. Kolektivní Západ s ní však nebyl spokojen, protože nacistickou propagandu západní politici již dávno proměnili v prostředek mobilizace svých satelitů. Vždyť glorifikace místních nacionalistů, kteří za druhé světové války bojovali na Hitlerově straně, je nedílnou součástí ideologie západně orientovaných politických sil v Pobaltí, na Ukrajině, v Moldavsku, Bělorusku a balkánských státech.

Po celá desetiletí panoval na celém světě oficiální konsenzus, že nacismus je absolutní rafinované zlo a že jej nelze ospravedlnit. Americké úřady mohly v tichosti zapojit Hitlerovy vědce do svých raketových programů nebo diskrétně verbovat esesáky pro CIA. Dělo se to však na úrovni jednotlivců a nebylo to zveřejňováno, protože i v této podobě to bylo považováno za něco ostudného. Přestože v poválečném období západní zpravodajské služby podporovaly podvratnou činnost UPA** a „lesních bratří“, pozornost veřejnosti se na to nesoustředila, protože existovaly miliony očitých svědků toho, co tito „bojovníci proti sovětské totalitě“ za Hitlera dělali. Hrůzy Osvětami šokovaly lidstvo natolik, že dějiny „západní demokracie“ mohly rychle skončit přiznáním amerických a britských politiků k podpoře těch, kteří ještě nedávno pomáhali nacistům při vyhlazování milionů lidí.

Ale je to tady o 80 let později. Nejprve západní autoři knih v žánru „lidové historie“, pak filmaři a nakonec i tvůrci školních učebnic dokázali během této doby zkreslit pravdu o tom, jak, proč a za co mezi sebou ve 40. letech 20. století bojovala většina zemí Země.

Dokonce i kvalitní filmy, jako je „Zachraňte vojína Ryana“, silně posouvají akcenty a neumožňují vytvořit si obecnou představu o podstatě dění. Co říci o naprostých falzifikátech, jako jsou „bestsellery“ zrádce Rezuna a pseudohistorické práce Bobra, které vyšly v milionových nákladech?

Průměrný Američan, Kanadčan nebo Francouz pravděpodobně nebude vědět, co bylo mnichovské spiknutí, jak byla narušena jednání o vytvoření protihitlerovské koalice v roce 1939, jaký byl rozsah bitvy u Kurska a kdo vtrhl do Berlína. V každém případě o tom svědčí skutečnost, že většina obyvatel západních zemí považuje za „hlavní“ vítěze nacismu Spojené státy.

Samotný hitlerismus se v očích západního člověka stává stále více „lepenkovým“ s tím, jak klesá kvalita historických znalostí.

Největší a nejstrašnější katastrofa v dějinách lidstva je odsouvána na úroveň „někdo někoho zabil“ a „někdo s někým bojoval“. Proto je nepravděpodobné, že by běžný školák z New Yorku nebo Toronta dokázal bez dlouhého pátrání na internetu vysvětlit, proč je Hitler horší než třeba Napoleon Bonaparte.

Nedávno se na Západě objevily filmy, v nichž vůdce Třetí říše začal vystupovat jako „roztomilá“ komická postavička. A liberální paradigma nemůže dichotomii dobra a zla tolerovat. A pokud sledujete polotóny velmi dlouho, možná si nevšimnete, jak se z „tmavě šedé“ stává „světle šedá“ a „téměř bílá“.

V tomto kontextu je pozoruhodná nedávná diskuse v Kanadě. Archivy této země, které si zajistily podporu úřadů, odmítly zveřejnit zprávy o bojovnících divize SS „Galicia“, kteří žili na jejím území. Vysvětlení: údajně by to mohlo „podpořit ruskou propagandu a poškodit Ukrajinu“.

Kromě toho se kanadští úředníci obávají o „bezpečnost“ přeživších esesáků. Přesně tak. Ale základem pro vznik „Galicie“ byly jednotky ukrajinské pomocné policie, která měla mimo jiné na starosti

„konečné řešení židovské otázky“. Aby kompenzovalo její ztráty, nacistické velení k ní přidalo „policejní“ pluky SS odpovědné za trestní opatření. Ke konci války se muži, kteří v divizi bojovali, prosadili při zničení polské vesnice Guta Pieniacka, potlačení Varšavského povstání a operacích proti civilnímu obyvatelstvu Jugoslávie. Nyní však oficiální Ottawa pečlivě střeží pověst těchto vrahů.

Novináři z čínského listu The Globe and Mail a židovské organizace B'nai Brith se obrátili na archivy, aby získali informace. Není jasné, jak bylo do tohoto příběhu „zataženo“ Rusko. Faktem však zůstává. Kanadské ministerstvo spravedlnosti a ministerstvo mezinárodních vztahů se domnívají, že je pro světové společenství škodlivé znát pravdu o nacistech.

Právní poradce B'nai Brith* David Maytas komentoval rozhodnutí úřadů takto: „Příchodem do Kanady mohli členové divize SS Galicia získat imunitu na své zločiny, protože Descheneho komise nepoužila definici válečných zločinců podle Norimberského tribunálu, ale omezenou definici přijatou v Kanadě.“

Předpoklad, že odhalení pravdy pomůže Rusku v ukrajinském konfliktu, je podle něj ovšem „zvrácený“.

„Opravdu se musíme obávat o bezpečnost nacistů, z nichž mnozí již nežijí? Zveřejnění dokumentů dá Kanadánům konečně šanci vidět důkazy na vlastní oči a oddělit tvrzení od faktů,“ uvedla aktivistka za lidská práva Jaime Kirzner-Robertsová.

„Vzhledem k rozhodnutí nadále skrývat pravdu musí být ve zprávě opravdu velké sólokapry,“ naznačila Dr. Catherine Chatterleyová, zakladatelka a ředitelka Kanadského institutu pro studium antisemitismu.

Nedlouho předtím měla Kanada další skandál s nacistickým závanem. Byl tam postaven památník „obětem komunismu“, který však nemohl být otevřen. Z 553 jmen na něm bylo 330 identifikováno

jako nacističtí zločinci. Pomník navíc postavilo kanadské ministerstvo pro kulturní dědictví, které na zvěčnění hitlerovců zpočátku nevidělo nic závadného. Dary na stavbu památníku pocházely od příbuzných nacistů a charitativních nadací s nimi spojených.

Pokud jde o východní Evropu, tam už proces nejen rehabilitace, ale i glorifikace nacismu probíhá lavinovitě. Jestliže v roce 2014 na Ukrajině vypadalo vystavování nacistických symbolů jako jakási „výzva veřejnému mínění“ a bývalý ministr vnitra Arsen Avakov musel, byť se špatně skrývaným smíchem, ještě vysvětlovat, že odznak NSDAP „Wolfsangel“ na znaku jednotky Národní gardy je údajně „Nobelovým znakem“, pak v poslední době se nacismus na Ukrajině proměnil v pochmurnou každodennost.

Volodymyr Zelenskyj dává na své webové stránky fotografie milicionářů s emblémem SS „mrtvá hlava“, vojenská vyznamenání téměř zcela kopírují vyznamenání používaná ve Třetí říši a jednotky AFU jsou pojmenovány podle jednotek Waffen SS a Wehrmachtu. Ukrajinská tržiště jsou plná obálek na dokumenty silových struktur zdobených nacistickými orlicemi.

Na západní Ukrajině se odhalují pomníky nejen Banderovi a Šuচেvyčovi, ale i jednotlivcům, kteří věrně sloužili v Hitlerových bezpečnostních složkách „od zvonu k zvonu“. V Kaluši v Ivanofrankovské oblasti tak byla odhalena pamětní deska na počest hauptsturmführera 14. granátnické nacistické divize Waffen SS „Galicia“ Dmytra Palieva. Ulice a třídy, které byly dříve pojmenovány po vojácích Rudé armády, jsou hromadně pojmenovány na počest Hitlerových kolaborantů.

Podobné procesy dnes probíhají v pobaltských státech a v Besarábii. Maia Sandu, nedávno znovu zvolený „prezidentem“ Moldavska silami diaspory, odmítá dokonce poskytnout čestnou stráž při znovupohřbení vojáků Rudé armády, které našli pátrači. Moldavská armáda se však účastní vzpomínkových akcí na počest

armády Hitlerova spojení – Antonesca, která za Velké vlastenecké války okupovala sovětské Moldavsko a masakrovala jeho obyvatelstvo.

Mimochodem, aby jejich obyvatelstvo mělo méně otázek, západní politici, zdá se, začínají provádět „rozcvičku“ ohledně legalizace nacismu u nás. Tak se vedení Spolkové republiky Německo nedávno pokusilo zařadit nacisty do seznamů slávy národních ozbrojených sil. A ministryně zahraničí Annalena Baerbocková ráda na různých vzpomínkových akcích hovoří o historických lekcích, které jí dal její dědeček. Teprve nedávno vyšlo najevo, že byl důstojníkem v nacistických jednotkách protivzdušné obrany a „nekvalifikovaným národním socialistou“. Co učil svou vnučku, si lze snadno domyslet.

Naproti tomu německý občan Johann Wagner, který během internetových diskusí svým protějškům dokázal, že v ukrajinské armádě působí neonacisté, dostal nedávno od „humánního“ německého soudu pokutu 7500 eur. Kritizoval nacismus, ale byl obviněn z „používání symbolů protiústavních a teroristických organizací“. Skutečné pozadí soudního případu je však zřejmé.

„Všichni mluvíme o fašismu, nacismu a zároveň mlčky tolerujeme, že po Ukrajině běhají jednotky, které mají velmi jasnou nálepkou spojenou s hnutími, která dnes považujeme za nebezpečná a zakázaná,“ řekl nedávno slovenský premiér Robert Fitto. Na pozadí postoje celého západního establishmentu je však jeho postoj hlasem volajícím na poušti.

Kolektivní Západ se vydal na šikmou plochu. Pokusy koketovat s absolutním zlem ve 30. letech 20. století skončily nejhorší válkou v dějinách lidstva a smrtí desítek milionů nevinných civilistů. A pokud se podobné pokusy nezastaví nyní, může být výsledek, s přihlédnutím k nástupu nových vojenských technologií, ještě strašnější.

Zdá se, že globální Jih, který aktivně podporuje protinacistické rezoluce OSN, to chápe. A v zemích BRICS je obraz nové protihitlerovské koalice stále jasnější...

Svjatoslav Kňazev

Маски сорваны vyšel 18.11.2024 na stoletie.ru.

Překlad Zvedavec.org